

Fest Aladár (Alfréd) (1855–1943)

Gimnáziumi tanár, igazgató, tankerületi főigazgató, királyi tanácsos. Egerben látta meg a napvilágot. Gimnáziumi tanulmányait szülővárosában, majd Budán folytatta. A budapesti tudományegyetem történelem-földrajz szakának elvégzése után egy évig Kétegyháza id. Almásy Kálmán grófnál házitanítószkodott. Budapestre visszatérve a Középiskolai Tanárképző Intézet gimnáziumának gyakorlótanára és magánoktató. 1879-ben történelem és földrajz tantárgyakból magyar és német tannyelvű középiskolai tanári oklevelet szerzett. 1880-ban a félegyházi katolikus algimnáziumhoz nevezték ki tanárnak, ahonnan félévi szolgálat után a VKM olaszországi tanulmányútra küldte. Másfél évi ott tartózkodása alatt tanult a római és a pisai egyetemen, de hosszabb időt töltött Firenzében és Riminiben is. Visszatérte után, 1882 szeptemberétől helyettesítési évek nélkül kinevezték a fiumei főgimnázium történelemtanárává. 1894-ben – saját kérésére – áthelyezték a budapesti II. kerületi katolikus főgimnáziumhoz. Két évvel később, Berghoffer József halála után, igazgatóként térhetett vissza a fiumei főgimnáziumhoz, amelyet tizenöt éven át vezetett. 1911-ben Erődi Béla budapesti tankerületi főigazgató (aki korábban, 1882-től 1889-ig a fiumei főgimnázium igazgatója volt) kieszközölte, hogy régi barátját hozzá helyezték. A következő évben Festet is kinevezték a budapesti tankerület főigazgatójává, ahol Erődivel együtt dolgozott hét éven át. A tanügy terén szerzett érdemei elismeréséül 1906-ban megkapta a királyi tanácsosi kitüntető címet. A következő évben, 25 éves szolgálati jubileuma alkalmából 250 koronás alapítványt tett, amelynek kamataiból minden évben egy tízkoronás arannyal jutalmazta azt a VII. osztályos tanuló, aki latin nyelvből a legjobb fordítást készítette. 1919-ben a köztársaság kormánya, mint a régi rend hívét, nyugdíjazta. 1923-tól Fest a budapesti egyetem közgazdaságtudományi karán olaszt tanított néhány évig. A közéletben aktív szerepet vállalt, számos egyesületnek volt tagja, többnek vezetőségi tagja is. Bekapcsolódott a Budapesten virágkorát élő magyar-olasz kulturális életbe. Közben számos publikációja jelent meg magyar és olasz nyelven. Élete utolsó éveit visszavonulva töltötte. Magas életkort élt meg, 1943-ban, 88 éves korában ragadta el a halál. Ezekben az időkben az újságok elsősorban a háborús eseményekkel teltek meg, ezért Fest haláláról alig írtak valahol.

Munkái:

- *Hogyan tanítsunk történelmet? Országos Középiskolai Tanáregyesületi Közlöny, 1890-91.*
- *Nemzeti irányú történelmi oktatás. Országos Középiskolai Tanáregyesületi Közlöny, 1891-92.*
- *Történelem az egységes középiskolában. Országos Középiskolai Tanáregyesületi Közlöny, 1891-92.*
- *A magyar reform-középiskola. Magyar Peadagogia, 1913. 605-622. I.*
- *A történelmi oktatás módszere, Magyar Peadagogia, 1917. 129-157. I.*

Irodalom:

- *Pelles Tamás: Fest Aladár (1855–1943) Kézirat*